

Güllere Kar Yağıyordu

— ozlem--pala · 15 Ekim 2009

Cemreye düş bir şehrin garında ray gibiydim
Gergin ve donuk..
Sabahçı kahvelerinde yarım tüketilmiş bardakta çay
Yarım ve soğuk..
Dudak izlerinde intihar gibiydim.

Ellerim ceplerimde bile değildi
Ellerimi duymuyordum...

Ayaklarına sicim dolaşmış susuz ve suçsuz güvercin
Evet evet pencere buğusunda silik, ıslak ve sır
Bedeninden bağımsız gölge
Rakımsız dağlar gibiydim.

İçine kapanmıştı göğün perdesi
Koşturuyordu insanlar
Martın ikisiydi
Delice telaşlıydı sokak kedisi.

Cemreye düş bir şehrin garında sūzinâk çalıyordu
"Şimdi uzakladasın" diyordu banka uzanmış evsiz
Kimsiz kimsesiz şiirler yazılıyordu..
Gamzesine kar yağıyordu güllerinin.

Ellerim ceplerimde bile değildi
Ellerimi hissetmiyordum...

Gidiyordun..
İtaatindeydim yavaş yavaş öl emrinin...

Dönmeseydin..
Ya dönmeseydin...

Özlem Pala